

Boží hod velikonoční 4. 4. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň? Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! (1K 15,20.55.57)

Pozdrav

Píseň: 667

Modlitba: Bože života, tvůj Syn zvítězil nad smrtí a otevřel nám bránu k věčnému životu, když zrušil starý řád hříchu a smrti a učinil v sobě všechny věci novými. Učiň, abychom se mu podobali nejen životem v těle, ale také životem v Duchu. Prosíme tě, obnov nás svým Duchem, abychom i my byli vzkříšeni k novému životu spravedlnosti a lásky. Naplňuj nás radostí z Kristova vzkříšení a dej této radosti vyzařovat z našich srdcí do temnot tohoto světa. Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s tebou a s Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 10,34–43

Píseň: 118,1–2.6–7

2. čtení: Marek 16,1–8

Kázání

„A nikomu nic neřekly, neboť se bály.“ Podivný a rozpačitý konec příběhu o tak veliké události. V pátek jsem tady chválil ženy, které na rozdíl od téměř všech Ježíšových učedníků zachovaly věrnost svému Pánu až ke kříži. Dnes se výsledek dorovnává. Ani tyto ženy se nezachovaly tak, jak měly a nesplnily svůj úkol. Také ony zklamaly. Přestože začátek zní slibně. Chtěly svému Mistru prokázat poslední službu. Ještě to nevzdaly. Jejich péče o něj přetrvala i po jeho smrti. Ale pak se, podobně jako předtím učedníci, dostaly do sevření strachu. Přestože slyšely evangelium – to skutečné, koncentrované evangelium: Ježíš žije. Ještě, že Boží plány nejsou závislé na našich výkonech, na naší poslušnosti. I přes toto selhání se zpráva o Ježíšově vzkříšení roznesla do celého světa. To je první povzbuzení a útěcha tohoto velikonočního dopoledne. On se Pán Bůh bez nás obejde. Ale je škoda, když nepřijmeme roli, kterou nám připravil, když mu dáme košem.

Tohle nesplnění úkolu je však zároveň výzvou a popíchnutím pro nás. Možná nám chce Marek říct: Když to neudělaly ony, udělejte to vy. Zvěstujte Kristovo vzkříšení. Neste tu zprávu dál. Jako jednotlivci, ale možná ještě spíše jako společenství církve. Vždyť křesťané tady nejsou sami za sebe. Nemají být sólisty, ale týmovými hráči. Potřebujeme ono společenství, které už po dlouhá staletí předává a vykládá evangelium. Je i naším úkolem pokračovat v této tradici. Zapojit se do velkého příběhu, do zástupu svědků víry. Ale křesťané a církve tady nejsou ani sami pro sebe. Proto mají slyšet výzvu: Jděte do té své Galileje, mezi nevěřící a všelijak pochybné lidi. Ať zpráva o Kristově vzkříšení a jím způsobené nenápadné, ale přesto zásadní revoluci v běhu světa proměňuje mnohé lidi i mnohé dění.

Stejně jako dotyčné ženy ale máme se šířením radostné zvěsti potíže. Naše církve, a nejen ona, příliš neumí předávat zvěst evangelia do světa. Po radostných a intenzivních začátcích a po všech těch staletích vzestupů a sestupů se církve unavila. Chybí jí zápal a nadšení. Alespoň tady v Evropě. Až na čestné výjimky. Snad je problém v tom, že se nás vzkříšení ještě nedotklo plnou silou. Slyšíme o něm každý rok, byli jsme pokřtěni a tím jsme obdrželi možnost nového života, ale pořád žijeme tak nějak po staru, v zajetí minulosti. Jako dotyčné ženy. Slyšely tu radostnou novinu, ale místo do radosti se propadly do strachu. Přestože takový vývoj událostí měly čekat a neměly tedy být překvapené. Vždyť Ježíš toto dění předpověděl.

Pohybujeme se tady na dvou souběžných rovinách, ve dvou paralelních světech. Je zde již událost vzkříšení, už se to stalo. Je možné hltat plnými doušky radost a naději. To je jedna strana skutečnosti. Na té druhé straně se pořád žije ve strachu a světlo z prvního světa sem neproniká. Nebo jen minimálně. A pro některé citlivé jedince může být právě toto světlo navíc předmětem strachu a úzkostí.

Často přemýšlíme o tom, jak odvalíme balvany problémů, které jsou už ve skutečnosti odstraněny. Děláme si zbytečné starosti. Bezdůvodně se bojíme. Žijeme budoucími potížemi a uniká nám přítomnost. Zapomínáme se radovat z přítomné chvíle a z toho, co se k radosti nabízí. Jsme v zajetí strachu a opomíjíme radost, která je kolem nás a snad i kdesi v nás. Může se nám zdát, že Ježíš je kdesi daleko, skoro to vypadá, jako by zůstal za tím hrobovým kamenem. A nepozorujeme, že je s námi a má pro nás úkol. A také naději.

V něčem nám však ony ženy u hrobu mohou být také inspirací. O vzkříšení jsme toho již slyšeli dost. Ale stejně bychom měli, podobně jako ony, propadnout nad touto nesamozřejmou zvěstí údivu a úžasu. Alespoň občas. Vždyť je to něco tak velkého a neproniknutelného, že vlastně nevíme, co přesně vzkříšení znamená a jak veliká věc to je. Naše myšlení je zde v koncích. Ale právě proto je zde prostor pro naději. Pro doufání, že tato velkolepá skutečnost dokáže změnit i to, v co my už nedoufáme, co už nezmůžeme, na co už nedosáhneme. A že dovede proměnit k dobrému i veškerá naše selhání a nesplněné úkoly. Vyvstává naděje přesahující veškeré naše pomyšlení. To je další velikonoční útěcha.

Konec konců povzbudivé je i to, že Vzkříšený nezavrhl své učedníky, kteří tak zoufale zklamali. I nadále s nimi počítá. Chce se s nimi setkat. Neoplácí jim stejnou mincí. Jeho láska je mnohem větší než jejich chyby. Přestože o jejich selháních dobře ví, není to pro něho překážkou, aby je bral i nadále vážně. A tady se na místo učedníků smíme dosadit my sami. I

s námi se počítá. I s námi se chce Vzkříšený Pán setkat. Ani nás nechce vést do hrobu, do místa smrti, ale k novým úkolům, do stále obnovovaného života.

Vyznání vin

Slovo milosti

Apoštolské vyznání víry

Píseň: 343,1–4

Večeře Páně

Píseň: 343,5–8

Přímluvy: Volejme k Bohu slovy „Pane, smiluj se“.

Vzkříšený Pane, tvá láska k lidem tě dovedla až na kříž. Pomáhej své církvi, aby na sebe z lásky brala utrpení a bolesti druhých. Pane, smiluj se.

Vzkříšený Pane, ty jsi zvítězil nad silami nenávisti, zla a násilí. Dej, ať nemají místo ani v našich životech. Pane, smiluj se.

Vzkříšený Pane, svou smrtí jsi smrt přemohl. Posiluj všechny, kdo s ní zápasí a chrání život – lékaře a zdravotníky, obhájce pronásledovaných i ty, kdo pečují o přírodu. Pane, smiluj se.

Vzkříšený Pane, ty jsi uzdravoval a pomáhal potřebným. Buď i nyní s lidmi nemocnými, s těmi, které jakkoli zasáhla pandemie, s pronásledovanými a odmítanými. Pane, smiluj se.

Vzkříšený Pane, u tvého stolu jsme mohli okusit tvoji dobrotu. Dej, ať tě rozpoznáváme a sloužíme ti ve všech, jejichž srdce jsou zlomená. Uč nás dělit se s potřebnými. Pane, smiluj se.

Vzkříšený Pane, ty jsi jedno se svým Otcem. Daruj své církvi jednotu a svornost, ať ti společně sloužíme a radostně zvěstujeme evangelium. Pane, smiluj se.

A ostatní prosby i díky smíme vyslovit v tiché chvíli.

Ohlášky

Dnes vykonáme tradiční celocírkevní sbírku na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty. Sbírka je určena pro sbor v Brně Husovicích, kde budou provádět statické zajištění svého kostela. Více informací zde: <https://www.ustredicce.cz/data/T/l/j/2021-03-HDL-2021-Vyhlaseni-sbi.pdf>

Jsme zváni k modlitebním setkáním na faře dnes večer a pondělí 5.4. večer vždy od 19:30 hod.

V týdnu po Velikonocích plánujeme následující setkání:

ve středu – od 17:30 střední generace on-line,

v neděli – od 9:00 bohoslužby

Nízkoprahový klub Střelka ve Dvoře Králové hledá pomoc při doučování. Zájemci mohou kontaktovat přímo Střelku, nebo je spojíme.

Narozeniny v následujícím týdnu bude mít Matouš Hojný. Přejeme mu vše dobré a boží požehnání do dalších dnů.

Poslání: Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hledejte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě. (Koloským 3,1–4)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 346